

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 655/2021
15.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. тачка 1. и 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јоване Шубарић, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 4-К. бр. 1289/19 од 26.06.2020. године и Вишег суда у Београду Кж.1 бр. 649/20 од 09.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 15.06.2021. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јоване Шубарић, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 4-К. бр. 1289/19 од 26.06.2020. године и Вишег суда у Београду Кж.1 бр. 649/20 од 09.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду 4-К. бр. 1289/19 од 26.06.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. тачка 1. и 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 10 месеци у коју му је урачунато и време проведено у притвору од 20.08.2019. године до 26.06.2020. године. Према окривљеном је изречена мера забране приближавања и комуникације са оштећеном, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде. Оштећена ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак. На основу члана 264. ЗКП окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и паушала и одређено да исти падну на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж.1 бр. 649/20 од 09.03.2021. године одбијене су као неосноване жалбе Јавног тужиоца Другог основног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног и пресуда Другог основног суда у Београду 4-К. бр. 1289/19 од 26.06.2020. године потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Јована

Шубарић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) у вези члана 37. став 2, члана 38. став 2, члана 39. и члана 42. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и побијане пресуде укине.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, бранилац наводи да је кривично гоњење окривљеног АА, који је оглашен кривим побијаним пресудама, предузео заменик јавног тужиоца, који је паралелно у току поступка који се водио пред Другим основним судом у Београду, (поступак у којем су донете правноснажне пресуде које се захтевом побијају), био оштећена страна у другом предмету који се водио пред Првим основним јавним тужилаштвом (Кт-5055/2019) у коме је окривљени такође био АА. По ставу одбране, јавни тужилац је био дужан да се изузме, јер се не може стати на становиште да је заменик јавног тужиоца био непристрасан приликом кривичног гоњења у предмету К. бр. 1289/19, нити се може рећи да заменик јавног тужиоца није знао за постојање разлога за изузеће. Даље се наводи да се из целог поступка против окривљеног, јасно уочава да је заменик јавног тужиоца био пристрасан, а што се могло закључити из предлаганих доказа.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости се не могу прихватити као основани.

Наиме, према одредби члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија-поротник који се морао изузети.

Одредбама члана 37. став 1. тачка 1) до 4) Законика о кривичном поступку предвиђене су ситуације у којима се судија или судија-поротник мора изузети од вршења судијске дужности у одређеном предмету, због неког одређеног односа и повезаности судије са учесницима поступка или са предметом. Између осталог, када је реч о повезаности судије са предметом, прописано је у тачки 4) да судија не може вршити судијску дужност ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком.

Одредбом члана 42. Законика о кривичном поступку прописано је да се одредбе о изузећу судија и судија-поротника сходно примењују и на јавне тужиоце и лица која су на основу закона овлашћена да јавног тужиоца замењују у поступку, записничаре, преводиоце, тумаче и стручна лица као и на вештаке ако овим закоником није другачије одређено (члан 116).

Из наведених законских одредби произилази да се о апсолутно битној повреди одредаба кривичног поступка, на коју се бранилац окривљеног позива у поднетом захтеву, може говорити само, уколико се ради о учествовању у суђењу, односно на главном претресу у првостепеном поступку или о одлучивању у поступку по редовном или ванредном правном средству, судије, односно јавног тужиоца, који се мора обавезно изузети из разлога прописаних у члану 37. став 1. ЗКП.

У конкретном случају, бранилац окривљеног у поднетом захтеву не указује на неку од наведених процесних ситуација прописаних одредбама члана 37. став 1. тачка 1) до 4) ЗКП, које представљају законом предвиђене разлоге за обавезно изузеће у одређеном предмету, већ указује на постојање околности које, по мишљењу одбране, изазивају сумњу у непристрасност поступајућег заменика јавног тужиоца, сходно члану 37. став 2. ЗКП (наведену повреду кривичног закона бранилац и сам нумерише у захтеву), а што није основ за обавезно изузеће.

Имајући у виду да се битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП односи само на разлоге везане за обавезно изузеће судије, када се судија мора изузети од судијске дужности у одређеном предмету, то по оцени Врховног касационог суда, а супротно наводима захтева браниоца окривљеног, у конкретном случају, није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка, на коју се поднетим захтевом указује.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић